

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 1-ej po południu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.
BIURO REDAKCJI I EKSPEDYCJA ul. Chorażczyzna 31.
ADMINISTRACJA ul. Podwale 3. — Egzemplarze gazety do nabycia w Ekspedycji ul. Chorażczyzna 31, w biurze dzienników S. SOKOŁOWSKI i SKA Jagiellońska 7, w biurach dzienników i trafikach. — Listy należy frankować.
Reklamacje otwarte wolne od opłaty. — Konto P.K.O. Nr. 141.620.
Telefon Redakcji Nr. 178 — Telefon Administracji Nr. 73.

Cena egzemplarza
w miejscu
i na prowincji
60 MK

PRENUMERATA:
miesięcznie
w Łwowie bez dostawy 1.350 — MK
w Łwowie z dostawą 1.500 — MK
z przesyłką pocztową w Polsce 1.600 — MK
z przesyłką pocztową w innych państwach 2.000 — MK
Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracja „Gazety Lwowskiej”, Lwów, ulica Podwale 3, w godzinach od 5—2 i 5—7; biuro S. Sokółowski i Ska ulica Jagiellońska 7

Dajcie głos nowym siłom.

Reformy społeczne i polityczne są bardzo często kłopotliwą niespodzianką dla tych właśnie, którym mają służyć — zastają ich bowiem nieprzygotowanymi do właściwego zużytkowania nowych praw. To samo stało się w Polsce z prawem głosowania kobiet.

Nie mogą się one do tej pory oswoić z faktem, że przyszłość kraju spoczywa w ich ręku, tak samo jak w ręku mężczyzna — i nawet trudno się temu dziwić.

Można było nawet z góry przewidzieć, że mężczyźni pozostaną w dalszym ciągu bez konkurencji na polu polityki, gdyż potrafią poprowadzić za sobą bezkrytyczne rzesze kobiet, nie orientujących się, któredyś iść należy, by dobrze służyć krajowi.

Przy wyborach do pierwszego Sejmu, zanim jeszcze było wiadomem ustosunkowanie się sił w naszym życiu parlamentarnym — ta solidarność obu płci, chociaż bezmyślna, nie wzbudzała specjalnych obaw.

Inaczej jest dzisiaj — gdy pełne mamy oczy i uszy gorszących waśni sejmowych, gdy nas przygnębia bezpłodność tamtych obrad, przeraża chorobliwa niezdolność wytworzenia większości i silnego rządu.

Przyczyną tego są oczywiście jakieś poważne błędy w życiu naszych stronnictw politycznych — błędy, których tu analizować nie będę, chcąc jedynie stwierdzić, że one zagrażają rozwojowi, a nawet bytowi naszego państwa. Kobiety wyborczynie, w ogromnej większości nie należąc do żadnych stronnictw, solidaryzują się jednak z nimi w głosowaniu i tym sposobem stają się współwinnymi ich wszystkich grzechów. Gdyby sobie zdawały sprawę z tej odpowiedzialności — zapewne namyśliłyby się lepiej, komu oddać swe głosy.

Lista, z którą wystąpił we Lwowie Związek Polskich kobiet postępowych — to pierwszy krok na drodze samodzielnego myślenia naszych wyborczyń i samodzielnej ich akcji politycznej. Czyż jest miejsce do tej akcji odpowiedniejsze, niż Lwów, broniony krwią i trudem kobiet? Zrównanie w ciężarach wojny, chcą zrównać się z mężczyznami także w prawach i obowiązkach pokoleńskich.

A to równouprawnienie istniało dotąd właściwie tylko na papierze. Dziś jest chwila stosowna, by te litere prawa ożywić i w pełni wyzyskać. Dziś właśnie, gdy nowych mamy wybierać sobie prawodawców na okres 5-letni, nie powinno wśród nich zabraknąć kobiet, wnoszących nowe, własne swe pojęcie dobra publicznego.

Wiemy dobrze, że brak nam wyrobienia w życiu zbiorowym — niemniej w duszy kobiecej żyje wiele czynników zdrowia, które należy wnieść w politykę i prawodawstwo.

Najlepszym tego dowodem jest historia tych wszystkich parlamentów świata, do których dopuszczono kobiety. Wszędzie ich pojawienie się cechowała duża zmiana na lepsze, zwrot do humanitarnego, chrześcijańskiego i prawdziwie patriotycznego pojmowania pracy posejskiej.

Tej zmiany nie dokonają kobiety, idące „w oślepku” dawnych programów, skrepowane karnością pastylną — jak to widzieliśmy w pierwszym

Sądy doraźne.

Władze rządowe rozpowszechniają następujące obwieszczenie:

Rozporządzeniem z dnia 14. października 1922 r. (Dz. U. Nr. 89 p. 820) wydanem na mocy § 430 ust. o post. karnem w brzmieniu nadanem mu ustawą z dnia 26. września 1922 r. (Dz. U. Nr. 84 poz. 750) Minister spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem sprawiedliwości poddał w okręgu Sądu apelacyjnego lwowskiego postępowaniu przed

Sądami doraźnymi

prócz czynów karygodnych poddanych już temu postępowaniu rozporządzeniem Ministra spraw wewnętrznych z dnia 14. maja 1919 r. („Monitor Polski” Nr. 107) ogłoszonych obwieszczeniem b. Gen. Del. Rządu z 15. maja 1919 L. 7856, a mianowicie zbrodni morderstwa, rabunku, podpalenia i zbrodni gwałtu publicznego z § 85 U. L. popełnionej przez złośliwe uszkodzenie cudzej własności, ponadto następujące zbrodnie:

- 1) Rozbójnicze zabójstwo z § 141 U. K.
- 2) Zbrodnię gwałtu publ. z § 87 UK., popełnioną przez złośliwe działania lub opuszczenia wśród okoliczności szczególnie niebezpiecznych, o ile działanie lub zamiechanie dotyczy urzędów lub ruchu kolejowego.
- 3) Zbrodnię gwałtu publicznego z § 89 U. K. popełnioną przez złośliwe uszkodzenie telegrafów rządowych lub czynienie w nich przeszkód.
- 4) Zbrodnię z § 4 ustawy z dnia 27. maja 1885 o używaniu środków wybuchowych (Nr. 134 D. U. P.), której to zbrodni dopuszcza się ten kto **rozmyślnie używa materii wybuchowych** jako środków rozsadzających dla wystawienia tym sposobem własności, zdrowia lub życia innych na niebezpieczeństwo.
- 5) Zbrodnię z par. 5. u. k., której to zbrodni dopuszcza się ten, kto **znawia się celem popełnienia czynu wymienionego w punkcie 4 niniejszego obwieszczenia albo utworzy związek w celu ciągłego popełniania czynów tego rodzaju**, chociażby szczegółowo jeszcze nie określonych i chociażby żaden czyn prowadzący do rzeczywistego popełnienia zbrodni w punkcie 4 określonej nie został popełniony.
- 6) Zbrodnię z par. 6. teże ustawy, której to zbrodni dopuszcza się ten **któ środki rozsadzające** lub ich części składowe albo przyrzady do ich zastosowania wyrabia, nabywa, zamawia lub posiada w zamiarze, aby przez użyte tychże (punkt 4 niniejszego obwieszczenia) wystawić na nie-

bezpieczeństwo własność, zdrowie lub życie innych lub, aby ułatwić komuś popełnienie tej zbrodni, jako też kto środki rozsadzające wiedząc, że przeznaczone są do popełnienia tej zbrodni, komu innemu odstępuje.

7) Zbrodnię z par. 8. teże ustawy, której to zbrodni dopuszcza się ten, kto publicznie albo wobec więcej ludzi, albo w drukach, albo w rozpowszechnionych rycinach lub pismach wzywa do popełnienia jednego z czynów karygodnych, określonych w punktach 4 i 5 niniejszego obwieszczenia, albo do uczestnictwa w tychże, czyny te wystawia lub usprawiedliwia je usiłując, albo kto wogóle podaje sposoby popełnienia przestępstw rzeczowych.

Zatem nie tylko ten, kto okaże się winnym zbrodni morderstwa, rabunku, podpalenia i zbrodni gwałtu publicznego z par. 85. U. K. przez złośliwe uszkodzenie cudzej własności, lecz ponadto i ten, kto po należytem ogłoszeniu rozporządzenia z 14. października 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 89 poz. 820) w sposób przewidziany w § 431 Ustawy o postępowaniu karnem stanie się winnym jednego z czynów karygodnych wymienionych w punk. 1—7 stawiony będzie przed

sąd doraźny

Winni uszlętwiania zbrodni powyższych stawieni będą także przed sąd doraźny.

Ostrzega się zatem wszystkich przed popełnieniem powyższych zbrodni pod groźbą stawienia winnych przed sąd doraźny i ukarania śmiercią, do którego postępowania mają zastosowanie przepisy rozdziału XXV. ustawy o postępowaniu karnem i ulegnie

karze śmierci.

Ostrzega się przytem, że nie tylko bezpośredni sprawca staje się winnym zbrodni, lecz każdy kto przez rozkaz, poradę, nauczanie, pochwałę czyni zbrodniczy urządzał, rozmyślnie go wywołał, wykonanie onego z umyślnem dostarczeniem środków, usuwaniem przeszkód lub innym jakimkolwiek sposobem popierał, ku temu był pomocnym, do pewniejszego spełnienia onegoż przykładał się tudzież ten, kto naprzód tylko porozumiał się ze sprawcą względem dania mu pomocy i wsparcia po spełnieniu czynu, albo względem udziału w zysku i korzyści (§. 5) ustawy karnej.

Lwów dnia 23. października 1922.

Wojewoda: Grabowski w. r.

Pomoc dla ludności poszkodowanej przez sabotaże.

Nadesłano nam nast. odezwę w języku polskim i ruskim:

„Do ludności Województw lwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego.

Rząd podaje do powszechnej wiadomości, że Sejm Ustawodawczy na posiedzeniu w dniu 26. września 1922 r. uchwalił następującą rezolucję:

„Sejm poleca Rządowi, aby tym obywatelom wschodniej Małopolski którzy w czasie od początku sierpnia 1922 r. wskutek podpalenia ponieśli szkodę ogniową, udzielił wszelkiej możliwej

pomocy oraz potrzebnych ulg, a w szczególności spieszył im z wydatną pomocą kredytową i ułatwił im jak najskuteczniej rychłą odbudowę zniszczonego gospodarstwa”.

Rząd wydał równocześnie zarządzenia, celem przyścia z pomocą poszkodowanym w myśl powyższej rezolucji.

Warszawa, dnia 14. października 1922 r.

Prezydent Ministrów
Dr. Julian Nowak.”

OGLOSZENIA.

LIKTA W SPRAWIE UZNANIA ZA ZMARLEGO.

T. 10/22/3. Edykt. Jan rect. Czesław Miller, urodzony dnia 3. października 1873 r. w Załusach, powołany w 14. r. do służby wojskowej...

T. 102/22/8. Edykt. Mykita Dubas, urodzony dnia 6 września 1878 r. w Rażanowie, zamieszkały w Gaach smoleńskich...

T. 422/22/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Teodor Jonycz, syn Stefana i Marii, urodzony 28. lutego 1850 r. w Kamieńcu...

T. 452/22/4. Zarządzenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Marija Klebar, córka Prokopa urodzona 15. marca 1858 r. w Potylczu...

T. 163/22/8. Edykt. Grzegorz Babicz, urodzony w r. 1883. w Belawcach p. wiat Brody, syn J. i T. ki, stanu żonatego...

w „Gazecie lwowskiej” rozstrzygnę Sąd ostatecznie powyższy wniosek. Sąd okręgowy, Oddział IV. Złoczów, dnia 10. sierpnia 1922.

T. 317/22/6. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Aleksa Sałowski, syn Antoni i Irenei, urodzony 23. marca 1911 r. w Łańcu...

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII. Lwów, dnia 10. sierpnia 1922.

T. 86/22/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Hryśko Kowal, urodzony 5. grudnia 1883 r. w Iwano-Łyczkowie...

Sąd okręgowy, Oddział V. Taraspol, dnia 9 sierpnia 1922.

T. 108/22/2. Jurko Korol, syn Jakiwa, urodzony w Aleksinach, 18. kwietnia 1831 r. wyjechał w 1914 r. w celach zaobcowych do Kanady...

Sąd okręgowy Oddział IV. Czortków, dnia 17. czerwca 1922.

T. 1/20/6. Władysław Świst, syn Jędrzeja, urodzony 21. maja 1889 r. w Woi węgierskiej, 2. sierpnia 1917. stuch o nim z gnaj...

Sąd okręgowy, Oddział V. Przemyśl, 18 kwietnia 1922.

L. cz. T. 373/22/8. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Marcin Wiszniowski syn Antoniego i Apolonji urodzony 22 października 1892 r. w Żimnej...

Zaginionego wzywa się aby się jawił przed podpisanym sądem o ile żyje lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1. kwietnia 1923 względnie w 6 miesięcy od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w gazecie urzędowej sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cywilny Oddział VII. Lwów, dnia 28. września 1922.

L. cz. T. 432/22/7. Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Izak Leib Reiter syn Izraela ur. 14. marca 1884 w Rozdole ostatnio we Lwowie zamieszkały brał udział w wojnie światowej jako żołnierz austr. przy 33 p. obr. kraj. i wedle przeprowadzonych dochodzeń dostał się do niewoli rosyjskiej...

Sąd okręgowy Oddział VII. Lwów, dnia 14. września 1922.

L. cz. T. 253/22/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Hryśko Kowal syn Hawryły i Anny ur. 2. kwietnia 1856 w Mostkach, ostatnio w Perzynie zamieszkały, brał udział w wojnie jako woźnica austr. i wedle przeprowadzonych dochodzeń w jesieni 1914 zachorował na cholera i w 3 dni później zmarł...

Sąd okręgowy cywilny Oddział VII. Lwów, dnia 27. września 1922.

ROZMAITE OBWIESZCZENIA.

Cg. I/d./2308/22. Edykt. Strona powodowa Mał. Katarzyna z Iwańsków zain. Ikaśko i tow. wniosła skargę przeciw stronie pozwanej Michałowi Iwańskó synowi...

Sąd okręgowy cywilny, Oddział I. Lwów, dnia 11. października 1922.

C. II/331/22/2. Edykt. Przeciw Kościowi Fenikowi s. Onofra z Równi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do Sądu powiatowego w Kaluszu przez Iwana Rendziaka s. Mykiety z Równi...

Sąd powiatowy, Oddział II. Kalusz, dnia 19. lipca 1922.

Vr. 3046/21/29. Ogłoszenie. Wilhelm Klimesch ze Lwowa został skazany za lichwą mieszkaniową na miesiąc aresztu i grzywnę 5000 Mksp. oraz utratę prawa prowadzenie biura pośrednictwa pracy.

Sąd okręgowy karny. Lwów, dnia 21. października 1922

KURATELE.

P. 133/22. Ogłoszenie pozbawienia własności. Ts. uchwałą z 17. sierpnia 1922 L. 7/22 pozbawiono całkowicie własności Stanisława Mendyka lat 54, kierownika szkoły w Barwaldzie Górnej z powodu choroby umysłowej.

Sąd powiatowy, Oddział I. Kalwaria, dnia 17. sierpnia 1922.

P. XI/58/22. Ogłoszenie pozbawienia własności. Uchwałą Sądu podpisanego z dnia 7. kwietnia 1922 r. l. cz. L. XI/4/22/3, pozbawiono częściową własności Paulinę Błahuta zamieszkałą w Popowicach; a to z powodu niezdolności umysłu.

Sąd powiatowy, Oddział XI. Przemyśl, dnia 7. czerwca 1922.

AMORTYZACJE.

Nc. IV./211/21/1/H. Umorzenie. Na wniosek p. Beniamina Nusbaumna uczelnika gminy w Kopyczyńcu...

